

תת"ע 1727/06/19 - מדינת ישראל נגד יצחק טבצ'ניק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1727-06-19 מדינת ישראל נ' יצחק טבצ'ניק
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

המאשימה

נגד

יצחק טבצ'ניק

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 4.1.19, הודעת תשלום קנס בגין אחיזה/שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: " זה לא נכון. הטלפון לא היה באזור בכלל. אני לא מהאזור, אני מחיפה. הטלפון היה במגירה".

ביום 24.9.19, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר רון מטרי, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 4.1.19, בסמוך לשעה 10:58, נהג הנאשם ברכב בכביש 20, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו בסמוך לק"מ 16, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא אוחז טלפון נייד בידו הימנית, במקביל לבית החזה, מימין לגופו, כאשר אגודלו מחליק על גבי צג המכשיר וראשו ומבטו מוסטים לעבר המכשיר ואילו ידו השמאלית אוחזת בחלקו העליון של גלגל ההגה.

העד ציין כי נהג בניידת משטרה, בנתיב שני מימין ואילו הנאשם, נהג במקביל אליו ולשמאלו, בנתיב השלישי מימין.

הנאשם הבחין בעד ואז הוריד את ידו למטה בחדות והאט את מהירות נסיעתו.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "לא נגעתי בטלפון בוא תבדוק שאין בו כלום. רוצה להגיע לראשון ואני לא מכאן ולא מכיר את הדרך".

העד נחקר ולא ידע לומר, מה היה מצב התנועה בעת האירוע, אך עמד על כך שהבחין בנאשם אוזז ומשתמש בטלפון הנייד, כמתואר בדו"ח.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך אין לו ולא היה ברשותו טלפון "חכם", אלא טלפון דור ישן, אותו הציג בבית המשפט ולדבריו, מסר את מספרו לעד במעמד רישום הדו"ח.

לדבריו, הגיע לפיצול בכביש 20 וחיפש את הדרך לראשון לציון ולכן, ייתכן ומבטו היה מוסט. עוד טען, כי העד נסע במהירות וכנראה היה במרדף אחרי מישהו ומשלא הצליח, תפס את הנאשם בדרך.

בחקירתו הנגדית, מסר הנאשם כי הטלפון שהביא לאולם, הוא אותו מכשיר שהיה עמו במועד העבירה ומספרו נרשם בדו"ח. התובעת חייגה את המספר וכאשר נשאל הנאשם, מדוע המספר אינו מחובר, השיב כי יש לו שני מכשירים זהים, ששניהם היו עמו בעת האירוע ובטעות, הביא מכשיר אחר לדיון, אך שניהם תקינים.

הנאשם נשאל לגבי מספרים ומכשירים אחרים והשיב, כי יש לו את המספרים המתחילים ב-052 ו-054 מאז שהוא לקוח של חברת סלקום והמספרים האחרים, אינם קשורים לעסק שלו.

הנאשם נשאל אם עשה שימוש בתוכנת "וייז" ולכן, אמר לעד כי הוא מחפש את הדרך לראשון לציון והשיב כי ענה זאת לאחר שהעד שאל אותו אם יש לו מה להגיד.

לשאלות בית המשפט, השיב הנאשם כי הטלפון שהביא עמו לדיון, הוא הטלפון היחיד שיש עמו וכי הוא פעיל ומחובר. הנאשם אישר כי הבחין בעד לראשונה, לאחר שזה כרז לו לעצור בצד ובהמשך, משנשאל, מדוע אם כן טען כי העד נסע במהירות וסטה ימינה ושמאלה לפני כן, השיב כי הוא עצמו עקף את הניידת ובהמשך, טען, כי לא שם לב כל כך לעד ולניידת ובאותה נשימה, טען כי הבחין בעד נוסע במהירות וסטה מנתיב לנתיב.

עוד נשאל הנאשם לגבי הפיצול בכביש 20 והשיב כי ידע שהפיצול אמור להגיע "באיזשהו שלב" וכי לא אמר שהוא מחפש שלט אלא את הדרך לראשון.

דיון והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות

הרלוונטיות לאישום. העד ציין את נתיבי הנסיעה ואת העובדה כי רכב הנאשם נסע במקביל אליו עת הבחין בעבירה, תיאר בפרטי פרטים את האופן בו אחז הנאשם במכשיר הטלפון הנייד והשתמש בו, כיצד מיקם את המכשיר ואת ידו השנייה וכיצד הגיב לאחר שהבחין בניידת.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ועקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית. לטעמי, מקום בו הבחין העד בביצוע העבירה, כאשר הוא נוסע במקביל לרכב הנאשם, ללא כל הפרדה ביניהם, אין ליתן משקל ממשי לכך שלא תיעד ולא זכר את מצב התנועה בנתיבים האחרים.

3. בעפ"ת 34806-04-10 פיירמן נגד מדינת ישראל קבע כבוד השופט מודריק: "שימוש בטלפון אינו דווקא השלמת פעולת החיגוד ודי בנטילת הטלפון, הנחתו על ההגה ואחיזה בו במצב הזה כדי לגבש הרכיב של שימוש". בעפ"ת 5675/08 סמפירה ברונו נגד מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ביתן כי, כאשר שוטר כותב, שהוא הבחין בנאשם אשר אוחז ביד שמאל טלפון: "די בכך כדי להרשיע המערער". בעפ"ת 6936-04-13 מלכיאל יהוד נגד מדינת ישראל, קבע כבוד השופט סעב: "מתקין התקנות עשה שימוש בהתחלה במילה "לא" ובהמשך, חזר והשתמש באותה מילה בתוספת "ו" החיבור, במובן זה שתכליתה להוסיף לאיסור הראשון, איסור שני ונוסף, קרי, המחוקק אסר תחילה את אחיזת הטלפון תוך כדי נהיגה, והוסיף ואסר גם את השימוש בו, כך שדי בביצוע אחת החלופות, כדי לבסס הרשעת אותו נהג בעבירה לפי תקנה זו".

4. גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושם אמין וזאת בלשון המעטה. הנאשם בחר להביא לבית המשפט טלפון מדור ישן, שאינו תואם למספר המכשיר הנייד שנרשם בדו"ח וטען, כי הוא מחזיק בשני טלפונים מדור ישן וזאת כאשר לפחות אחד מהם, אינו מחובר, כפי שהוכח בדיון.

5. הנאשם סתר עצמו שוב ושוב לגבי הנסיבות בהן הבחין לראשונה בניידת המשטרה ובעד - ראה עמודים 6 לפרוטוקול, שורות 26-32 ו-7, שורה 1.

הנאשם אישר את גרסת העד, לפיה, מבטו היה מוטה הצידה, אך טען כי חיפש את הדרך לראשון והייתה התפצלות בכביש, בעוד שבהמשך, לשאלת בית המשפט, סתר עצמו וטען, כי ידע שההתפצלות תהיה בהמשך הדרך.

6. בעפ"ת 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריק, על עמדתו, כפי שנקבעה בתיק קודם, פרשת רגב ולפיה:

"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר.... לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה.....אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורח תת הכרתי ל"יפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי,

אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה לאחור... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי וזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תש"פ, 22 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים